

[Wilhelm.]

denne ordning at hjælpe nye initiativer på vej, for nu bliver støtten jo kanaliseret stort set gennem denne lov, og de tidligere muligheder for individuelt at støtte eksperimenter, der dukkede op, bliver vel tilsvarende mindre.

Der er også den fastlåsning, der ligger i det at have en landsdelsscene med en formel landsdelsscenededelse og med disse på formaliseret måde udpegede eller nedsatte bestyrelser for de enkelte teatre. Hvordan ligger det i forhold til f. eks. et af teatrenes mulighed, som de benytter i dag, for at lade medarbejderne helt og holdent selv vælge deres bestyrelse?

Den slags ting, som kan føre til en politisk og en kunstnerisk styring, til trods for det pæne, der står i nr. 4 om, at repertoiret skal afpasses efter de deltagende teatervirksomheders bl. a. kunstneriske holdning og det publikum, der særligt er knyttet til det enkelte teater, er noget, vi ser som en fare, og det vil vi godt have sagt allerede nu. Og hvis dette eller noget, der ligner det, bliver gennemført, vil vi holde meget vågent øje med, om det rent faktisk bliver en politisk og kunstnerisk styring i den retning.

Vi kan dele de betragtninger, der har været om, at det er beklageligt, at børneteatrene ikke er omfattet. Det er beklageligt, at man stadig væk ikke ser sig i stand til på en eller anden måde at tilgodese opsøgende teatervirksomhed. Jeg kan ikke helt dele den radikale ordførers betragtninger over de forskellige tilskudsbeløb i de forskellige områder. Hvis man gik stift efter disse regler, ville man jo simpelt hen ødelægge al teatereksperimenterende virksomhed i København, af den simple grund at københavnernes på forhånd er belagt med det kgl. teater, som går ind i hr. Bernhard Baunsgaards beregninger, og det kan jo ikke være helt rimeligt. På den anden side vil jeg nok sige, at det for vores vedkommende ikke skal stå og falde med, om kommunebidraget er en halvtredsøre større eller mindre — dér kunne der være rimelighed i hr. Bernhard Baunsgaards betragtninger.

Ministeren for kulturelle anliggender (Niels Matthiassen):

Jeg vil gerne begynde med at takke de ordførere, der har været positive over for

forslaget, og jeg vil også takke de ordførere, der har tilsagt et samarbejde i kulturudvalget; jeg er overbevist om, at når vi får talt tingene igennem, finder vi nok frem til en fornuftig løsning på disse ting.

Der er blevet rejst forskellige spørgsmål, bl. a. rejste fru Birte Weiss spørgsmålet om nye teatre. Det er klart, at dette ikke er en ordning for altid, det er ikke en ordning, der betyder, at de teatre, der er med her, for evigt skal være med i ordningen, at ikke nye teatre kan komme ind, andre kan gå ud. Jeg vil da gerne sige om det, vi her diskuterer, at det, vi vedtager i dette folketing, jo aldrig er uden påvirkning af den tilpasning, der må ske i forhold til udviklingen på mange forskellige måder; det vil jeg gerne først sige.

Jeg vil videre gerne sige til hr. Jes Schmidt, at jeg beklagede også meget, at vi ikke fik en landsdelsscene igennem i Sønderjylland i forbindelse med revisionen af teaterloven i sin tid. Jeg håber, at vi ved den næste revision af teaterloven som helhed kan tage sagen op og prøve at føre den igennem, og hvis jeg så får den tilstrækkelige støtte fra amtsrådet i Sønderjylland, skulle det glæde mig meget.

Fru Nathalie Lind sagde, at det var lidt søgt at kalde dette en landsdelssceneordning. Det kan man selvfølgelig sige, men jeg synes, der ville være mere københavneri i at kalde det en københavnsk teaterordning. Ved at kalde det en landsdelssceneordning laver vi dog en ligestilling mellem alle dele af landet, som jeg synes er noget, vi bør tilstræbe.

Fru Nathalie Lind siger videre, at vi kender ikke den nøjagtige størrelse. Jo, vi kender den nøjagtige størrelse i øjeblikket, men enhver lov vil jo være underkastet prisstigninger og forskellige udviklinger. Vi har i dette lovforslag netop bestræbt os på at kunne holde det inden for bestemte rammer, der svarer til pris- og lønudviklinger, og ellers en fornuftig status. Det vil selvfølgelig ikke hvert år være det samme beløb, men vi har alligevel så langt mere styring i det, end man ellers ville have. Det, lovforslaget tager sigte på, er at gøre de 9 teatre til en landsdelsscene med tilskud efter faste normer, og det er, for at teatrene skal kunne kende de økonomiske vilkår, sådan at driften kan lægges i fastere rammer og